

מסכת שקלים

פרק ו משנה ו

האומר, הרי עלי עצים, לא יפחות משני גזרין. לבונה, לא יפחות מקמץ. זהב, לא יפחות מדינר זהב, לששה לנדבה, נדבה מה היו עושין בה, לוקחין בה עולות, הבשר לשם, והעורות לפהגים. זה מדרש דרש יהונתן בן גדול, (ויקרא ה) אשם הוא אשם אשם לי. (זה הכלל), כל נשהוא בא משום חטא ומשום אשמה, ילקח בו עולות, הבשר לשם, והעורות לפהגים. נמצאו שני פתובים קימים, אשם לה', ואשם לפהגים, ואומר, (מלכים ב יב), פסח אשם ופסח חטאות לא יובא בית ה' לפהגים יהיו: